

FISA DISCIPLINEI

DENUMIREA DISCIPLINEI				Paradigme ale cunoașterii și comunicării				COD:SD003	
CICLUL DE STUDII D-doctorat ANUL DE STUDIU 1				D	Semestrul	I	STATUTUL DISCIPLINEI (OB-obligatorie/OP-opțională/F-facultativă)		OB
NUMĂRUL ORELOR PE SAPTĂMÂNĂ				TOTAL ORE SEMESTRU	TOTAL ORE ACTIVITATE INDIVIDUAL A*	NUMĂR DE CREDITE	TIPUL DE EVALUARE (P-pe parcurs, C-colocviu, E-examen, M-mixt)		LIMBA DE PREDARE
C	S	L	Pr.						
3	3	-	-	84	166	10	M		RO

TITULARUL ACTIVITĂȚILOR DE CURS	GRADUL DIDACTIC ȘI ȘTIINȚIFIC, PRENUMELE, NUMELE	DEPARTAMENTUL
	PROF.UNIV.DR. DANIELA ȘOITU, PROF.UNIV.DR. GEORGE POEDE, PROF.UNIV.DR.MIHAI DINU GHEORGHIU PROF.UNIV.DR. DANIELA COJOCARU PROF.UNIV.DR. GHEORGHE FARTE	Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice – Asistență Socială

TITULARUL ACTIVITĂȚILOR DE SEMINAR/L.P.	GRADUL DIDACTIC ȘI ȘTIINȚIFIC, PRENUMELE, NUMELE	DEPARTAMENTUL
	PROF.UNIV.DR. DANIELA ȘOITU, PROF.UNIV.DR. GEORGE POEDE, PROF.UNIV.DR.MIHAI DINU GHEORGHIU PROF.UNIV.DR. DANIELA COJOCARU PROF.UNIV.DR. GHEORGHE FARTE	Școala Doctorală de Filosofie și Științe Social-Politice – Asistență Socială

DISCIPLINE ABSOLVITE ANTERIOR	-
-------------------------------	---

OBIECTIVE*	1. Înțelegerea rolului pe care paradigmele cunoașterii sociale îl joacă în proiectarea și derularea cercetării. 2. Înțelegerea modului cum se articulează interogațiile cercetării, cadrul teoretic și demersul metodologic într-o investigație sociologică 3. Cunoașterea, explicarea și interpretarea conținuturilor teoretice și practice ale temelor studiate 4. Prezentarea și exersarea strategiilor de cunoaștere, comunicare și cercetare ecosistemică în asistența socială 5. Asimilarea și aplicarea elementelor specifice cercetării în asistență socială
------------	--

COMPETENȚE SPECIFICE ACUMULATE	
COMPETENȚE PROFESIONALE**	C1. Competență: Cunoașterea aprofundată a dezvoltărilor teoretice și abordărilor metodologice specifice ecosistemelor cunoașterii și paradigmei cursului vieții R1. Rezultat al învățării: La finalul programului, doctorandul va fi capabil să explice și să compare principalele teorii și metodologii din domeniul ecosistemelor cunoașterii și al paradigmei cursului vieții, demonstrând înțelegerea critică a acestora. C2. Competență: Utilizarea adecvată a limbajului profesional legat de ecosistemele de cunoaștere și de paradigma cursului vieții în comunicarea cu diverse entități pe parcursul cercetării doctorale R2. Rezultat al învățării: La finalul programului, doctorandul va putea utiliza terminologia de specialitate în redactarea lucrărilor academice și în prezentările orale, comunicând eficient cu comunitatea științifică și cu partenerii instituționali. C3. Competență: Utilizarea cunoștințelor specializate bazate pe gândire și cercetare originală în domeniul ecosistemelor de cunoaștere și al paradigmei cursului vieții R3. Rezultat al învățării: La finalul programului, doctorandul va fi capabil să elaboreze cercetări originale, să formuleze ipoteze și să propună soluții inovatoare pentru probleme complexe din domeniul ecosistemelor de cunoaștere și al paradigmei cursului vieții. C4. Competență: Utilizarea integrată a cunoștințelor actuale și anterioare din domeniul cercetării în asistență socială și a celor din ecosistemele de cunoaștere

	<p>R4. Rezultat al învățării: La finalul programului, doctorandul va putea integra concepte și metode din asistența socială cu cele din ecosistemele de cunoaștere, realizând analize și formulând concluzii relevante pentru cercetarea doctorală.</p>
COMPETENȚE TRANSVERSALE	<p>CT1. Competență: Să fie capabil/ă să ia în considerare aspecte legate de cadrele personale și publice în cadrul activității sale de cercetare</p> <p>RT1. Rezultat al învățării: La finalul programului, doctorandul va putea integra în cercetările sale perspectivele personale și publice, demonstrând sensibilitate față de contextul social și etic al investigațiilor.</p> <p>CT2. Competență: Să poată dezvolta o abordare tolerantă, nediscriminatorie și corectă asupra diverselor aspecte și contexte ale activității profesionale și ale relațiilor interumane</p> <p>RT2. Rezultat al învățării: La finalul programului, doctorandul va fi capabil să manifeste o atitudine tolerantă și echitabilă în interacțiunile profesionale, respectând diversitatea culturală și socială.</p> <p>CT3. Competență: Să poată aplica autoevaluări longitudinale asupra proceselor învățate, competențelor dobândite și nevoilor de profesionalizare</p> <p>RT3. Rezultat al învățării: La finalul programului, doctorandul va putea realiza autoevaluări periodice, identificând progresul în dezvoltarea competențelor și stabilind direcții de perfecționare profesională.</p> <p>CT4. Competență: Să fie capabil/ă să utilizeze și să îmbunătățească abilitățile digitale și multi-lingvistice în studiile și cercetările doctorale</p> <p>RT4. Rezultat al învățării: La finalul programului, doctorandul va putea utiliza instrumente digitale avansate și resurse lingvistice în mai multe limbi pentru documentare, analiză și diseminarea rezultatelor cercetării.</p>
CONTINUTUL CURSULUI	<p>Teme prof.univ.dr. Daniela Șoitu, 20%</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ecosisteme de cunoaștere. Ecosisteme de asistență socială. 2. Perspective teoretice în cercetarea în asistența socială. Teoria complexității și paradigma cursului vieții. Instrumente de studiere a resurselor, riscurilor și vulnerabilităților sociale 3. Cercetarea stării de bine pe parcursul vieții și a îmbatrânirii sănătoase. Perspective ale asistenței sociale <p>Teme: prof.univ.dr. George Poede, 20%</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Obiectivitate și subiectivitate în știința politică 5. Teoria politică și problemele ei. Știința politică și teoria cunoașterii. 6. Realitatea social - politică și sistemul politic <p>Teme prof.univ.dr. Mihai Dinu Gheorgiu, 20%</p> <ol style="list-style-type: none"> 7. Metodele calitative în științele sociale 8. O introducere în sociologia elitelor și a câmpului puterii. 9. Frontierele sociale în comunități și în educația familială <p>Teme prof.univ.dr. Gheorghe-Ilie Fărte, 20%</p> <ol style="list-style-type: none"> 10. Abordări obiectiviste și abordări hermeneutice în cercetarea realității sociale 11. Fundamente ale comunicării argumentative 12. Tipuri de dovezi care susțin tezele unei comunicări argumentative <p>Teme: prof.univ.dr. Daniela Cojocaru, 20%</p> <ol style="list-style-type: none"> 13. Cum se poate realiza cercetarea în științele sociale: perspective teoretice și abordări metodologice 14. Triangularea în științele sociale: sensuri și aplicații
BIBLIOGRAFIE (SELECTIVĂ)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Elder, G.H., Giele, J.K. (Eds) (2009). <i>The Craft of Life Course Research</i>. Guilford Press, New York, London, 2. Järvi, K., Almpantopoulou, A., Ritala, P. (2018). <i>Organization of knowledge ecosystems: Prefigurative and partial forms</i>. <i>Research Policy</i>, Volume 47, Issue 8, p. 1523-1537 3. Morgan, L. A., Kunkel, S.R. (2007). <i>Ageing, society and the life course</i>. 3rd Edition, Springer Publishing Company, NY, USA 4. Reichert, S. 2019. <i>The Role of Universities in Regional Innovation Ecosystems</i>; Study of European University Association, p.22. 5. Șoitu D., Rebeleanu, A. (coord.) (2016). <i>Noi perspective asupra cursului vieții. Cercetări, politici și practici</i>. Editura Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași, Iași

6. UN (2015) *Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development*. United Nations Sustainable Development Knowledge Platform, Department of Economic and Social Affairs. <https://sustainabledevelopment.un.org>
7. Michael J. Shanahan, M.J., Mortimer, J.T., Kirkpatrick Johnson, M. (2016). *Handbook of the Life Course*, vol II., Springer International Publishing Switzerland, DOI 10.1007/978-3-319-20880-0
8. Kirkwood, T.B.L., Cooper, C.L. (Eds) (2014). *Wellbeing. A Complete reference Guide*, Vol. IV. *Wellbeing in Later Life*, Wiley Blackwell, UK
9. Landry, S., Cooper, C.L. (Eds) (2014). *Wellbeing. A Complete reference Guide*, Vol. 1. *Wellbeing in Children and Families*, Wiley Blackwell, UK
10. Hans, R.G., Klingeman, D. (coord) (2005). *Manual de știință politică*, Polirom, Iasi
11. Pasquino, G. (2002). *Curs de știință politică*, Institutul European, Iași
12. Iliescu, A.P. (2002). *Introducere în politologie*, Editura ALL, București
13. Poede, G., Puha, E. (2004). *Concepte fundamentale în știința politică*, Tipo Moldova, Iasi
14. Fisichella, D. (2007). *Știință politică*, Editura Polirom, Iași
15. Bourdieu, P. (1986). The Forms of Capital. În Richardson, J., (ed) *Handbook of Theory and Research for The Sociology of Education*, Westport, CT: Greenwood, pp. 241–2 58
16. Bourdieu, P. (2007). *Regulile Artei. Geneza și Structura Cîmpului Literar*. Ediția a Doua Revăzută, Trad. din Franceză de Laura Albulescu și Bogdan Ghiu, Prefață De Mircea Martin, București, Editura Art.
17. Fowler, B. (2000). Reading Bourdieu on Society and Culture. *Sociological Review Monograph*
18. Portes, A. (2000). Social Capital: Its Origins and Applications in Modern Sociology. *LESSER, Eric L. Knowledge and Social Capital*. Boston: Butterworth-Heinemann, pp. 43-67.
19. Gheorghiu, M.D., Lupu, M. (2008). *Mobilitatea Elitelor în România Secolului Al XX-Lea*, București, Paralela 45.
20. Moscovici, S., Buschini, F. (coord). (2003). *Metodologia Științelor Socioumane*. Iasi, Polirom, (Ed. fr. 2003).
21. Pincon, M., Pincon-Charlot, M., (2003). *Călătorie în Marea Burghezie*, Cap. III, „Interviul și condițiile sale specifice”, cap. IV. *Practica observației*, Editura Institutul European, Iași (Ed. Fr. 1997).
22. Gheorghiu, M.D. (2005). *Analiză și Intervenție în Știința Socială*, Editura Universității A. I. Cuza, Iași.
23. Gheorghiu, M.D., de Saint Martin, M. (Eds.) (2011). *Educație și Frontiere Sociale. Franța, România, Brazilia, Suedia*, Iași, Polirom.
24. Archibald M. M. (2016). Investigator triangulation: A collaborative strategy with potential for mixed methods research. *Journal of Mixed Methods Research*, 10, pp.228-250.
25. Bazeley P., Kemp L. (2012). Mosaics, triangles, and DNA: Metaphors for integrated analysis in mixed methods research. *Journal of Mixed Methods Research*, 6, pp. 55-72.
26. Begley, C. (1996). Using triangulation in nursing research. *Journal of Advanced Nursing*, 24 (1), pp.122-128.
27. Blaikie, N., Priest, J. (2017). *Social research: paradigms in action*, Polity
28. Bryman A. (2004). *Social research methods* (2nd ed.). Oxford, UK: Oxford University Press
29. Bryman A. (2006). Integrating quantitative and qualitative research: How is it done?. *Qualitative Research*, 6, pp.97-113
30. Creswell J. W. (2015). *A concise introduction to mixed methods research*. Los Angeles, SAGE.
31. Crotty, M. (2003). *The foundations of social research*, SAGE.
32. Denzin, N., (2010). Moments, mixed methods and paradigm dialogue” *Qualitative inquiry*, 16, pp.419-427.
33. Flick U. (1992). Triangulation revisited: Strategy of validation or alternative? *Journal for the Theory of Social Behaviour*, 22, pp. 175-197.
34. Flick, U. (2017). „The Disenchantment of Mixed-Methods Research and Revisiting Triangulation as a Perspective”, *Qualitative Inquiry*, 23, pp. 46-57.
35. Guba, E.G., 1990, *The paradigm dialogue*, SAGE.
36. Tashakkori A., Teddlie C. (2003). The past and the future of mixed model research:

	<p>From “data triangulation” to “mixed model designs. In Tashakkori A., Teddlie C. (Eds.), <i>Handbook of mixed methods in social and behavioral research</i>, pp. 671-701, SAGE.</p> <p>37. Tashakkori A., Teddlie C. (Eds.). (2010). <i>The SAGE Handbook of mixed methods in social and behavioral research</i> (2nd ed.). Thousand Oaks. SAGE</p> <p>38. Elster, J. <i>Comportamentul social: fundamentele explicației în științele sociale</i>. Editura ALL.</p> <p>39. Frymier, A., & Nadler, M. (2007). <i>Persuasion: Integrating Theory, Research, and Practice</i>. Kendall/Hunt Publishing Company.</p> <p>40. Griffin, E., Ledbetter, A., & Sparks, G. (2019). <i>A First Look at Communication Theory</i> (10th edition). McGraw-Hill Education.</p> <p>41. Hill, B., & Leeman, R. E. (1996). <i>The Art and Practice of Argumentation and Debate</i>. Mayfield Pub. Co.</p> <p>42. Ho, H. L. (2021). The Legal Concept of Evidence. E. N. Zalta (ed.). The Stanford Encyclopedia of Philosophy. https://plato.stanford.edu/archives/win2021/entries/evidence-legal.</p> <p>43. Noelle-Neumann, E. [1980] (2004). <i>Spirala tăcerii. Opinia publică – învelișul nostru social</i>. Editura Comunicare.ro.</p> <p>44. O’Keefe, D. (2016). <i>Persuasion: Theory and Research</i>. Sage Publications.</p> <p>45. Obadă, D. R., & Fărte, G. I. (2024). <i>Principiile și managementul relațiilor publice</i>. Tritonic.</p> <p>46. Pattee, G. (1920). <i>Practical argumentation</i>. University of California Libraries.</p> <p>47. Reynolds, R. A., & Reynolds, J. L. (2002). Evidence. In J. P. Dillard, & M. Pfau (eds.), <i>The Persuasion Handbook: Developments in Theory and Practice</i> (pp. 427-444). Sage Publications.</p> <p>48. Ruggeri, K., Stock, F., Haslam, S. A., Capraro, V., Boggio, P., Ellemers, N., ... Willer, R. (2022). Evaluating expectations from social and behavioral science about COVID-19 and lessons for the next pandemic. <i>Center for Open Science</i>. https://doi.org/10.31234/osf.io/58udn.</p> <p>49. Rybacki, K. C., & Rybacki, D. J. (2004). <i>O introducere în arta argumentării: pledarea și respingerea argumentelor</i> (V. Murariu, Trad.) Polirom.</p> <p>50. Toulmin, S. (2003). <i>The Uses of Argument</i>. Cambridge University Press.</p>
<p>CONȚINUTUL LUCRĂRILOR DE SEMINAR/LABORATOR (ÎN ORDINEA DIN ORAR)</p>	<p>Temele 1-3: prof.univ.dr. Daniela Șoitu, 20%</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Patrulaterul cunoașterii - cum să studiem educația, cercetarea, inovarea și serviciile pentru societate? Strategii de cunoaștere holistică și comunicare în sisteme 2. Știința deschisă cu și pentru cetățeni / Știința cetățenească. Actori și resurse pentru învățare, cercetare și transfer în asistența socială 3. Cercetarea îmbătrânirii. Abordări micro, mezzo și macro pentru cercetarea în asistența socială. Instrumente pentru studiul resurselor, riscurilor și vulnerabilităților sociale <p>Temele 4-6: prof.univ.dr. George Poede, 20%</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Obiectivitate și subiectivitate - sensuri generale problema subiectului în știința politică 5. Teoria generală a problemei politice. modalități de abordare a problemelor. repere pentru o epistemologie a științei politice. structura obiectelor și subiectului cercetării politice. scheme de inteligibilitate. 6. Realitatea social-politică și cunoașterea ei. analogii și interferențe ale științei politice cu alte științe sociale. politica – element definitiv al vieții sociale. <p>Teme 7-9: prof.univ.dr. Mihai Dinu Gheorgiu, 20%</p> <p>7-9. Metodele calitative: observația, interviul, studiul de caz, metoda biografică, analiza documentară</p> <ul style="list-style-type: none"> • Un exercițiu preliminar asupra câmpului semantic al observației. Observația participativă. Principalele etape ale observației calitative. • Tipuri de observație. Practica observației. • Condițiile fundamentale ale observării. Ce se observă? Dispozitivul de observare, condițiile de acces pe teren, organizarea observației, eșantionarea, culegerea datelor • Înregistrarea și clasificarea observațiilor • Jurnalul de teren. Analiza observațiilor, codarea, prezentarea rezultatelor • Exerciții pentru deprinderea metodei observației • Grila de observare. Recomandări pentru elaborare <p>Temele 10-12: prof.univ.dr. Gheorghe Ilie Fărte, 20%</p> <p>10. Prezențați o lucrare științifică relevantă pentru teza de doctorat intenționată (articol, capitol de carte, volum de autor) evidențiind (a) natura obiectelor investigate (individuale, infraindividuale</p>

	<p>sau supraindividuale; materiale sau imateriale), (b) modalitatea de abordare (predominant descriptivă sau predominant normativă), (c) limbajul folosit (predominant denotativ sau predominant conotativ), (d) tipul explicațiilor oferite (cauzale sau teleologice) și (e) teoriile care constituie fundamentul cercetării. Încadrați teoriile invocate de autor(i) pe axa interpretism – obiectivism folosind o scală de la 1 la 5, unde valoarea 1 indică o abordare teoretică strict hermeneutică, iar 5, una strict obiectivistă. Argumentați pe scurt încadrarea făcută</p> <p>11. Enunțați trei propoziții (clare, contestabile și falsificabile) argumentate într-o lucrare științifică relevantă pentru teza de doctorat intenționată (articol, capitol de carte, volum de autor). Formulați trei propoziții simple și trei propoziții compuse care ar putea fi argumentate în teza dumneavoastră de doctorat. Precizați structura logică a respectivelor propoziții și tipurile de probe care ar putea fi invocate în argumentarea lor</p> <p>12. Corelați o teză (<i>claim</i>) cu o dovadă (<i>evidence</i>), o justificare (<i>warrant</i>), un temei al justificării (<i>backing</i>) și o excepție (<i>rebuttal</i>) în cadrul unei cercetări științifice</p> <p>Teme 13-14: prof.univ.dr. Daniela Cojocaru, 20%</p> <p>13. Cum se poate realiza cercetarea în științele sociale: perspective teoretice și abordări metodologice</p> <p>14. Triangularea în științele sociale: sensuri si aplicatii</p>
<p>BIBLIOGRAFIE (SELECTIVĂ)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Carr, D. (ed. in chief) (2009). <i>Encyclopaedia of the Life Course and Human development, Vol. 1. Childhood and Adolescence, Vol. 2. Adulthood, Vol 3. Latter Life</i>, Maxmilian Social science Library, NY, USA 2. European Commission (2020), <i>Citizen Science and Citizen Engagement. Achievements in Horizon 2020 and recommendations on the way forward</i>, Directorate-General for Research and Innovation, ISBN 978-92-76-17928-3 doi:10.2777/05286 3. Hecker, S., Wicke, N., Haklay, M., & Bonn, A. (2019). <i>How does policy conceptualise citizen science? A qualitative content analysis of international policy documents. Citizen Science: Theory and Practice</i>, 4, 1. https://doi.org/10.5334/cstp.230. 4. Jacob CM, Cooper C, Baird J, Hanson M. (2019). <i>What quantitative and qualitative methods have been developed to measure the implementation of a life-course approach in public health policies at the national level?</i> Copenhagen: WHO Regional Office for Europe; 2019 (Health Evidence Network (HEN) synthesis report 63). https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/31693320/ 5. Järvi, K., Almpantopoulou, A., Ritala, P. (2018). <i>Organization of knowledge ecosystems: Prefigurative and partial forms. Research Policy</i>, Volume 47, Issue 8, p. 1523-1537 6. Maturó, A., Hošková-Mayerová, Š., Soitu, D.-T., Kacprzyk, J. (Eds). (2017). <i>Recent Trends in Social Systems: Quantitative Theories and Quantitative Models</i>, Springer International Publishing Switzerland, eBook ISBN: 978-3-319-40585-8; DOI: 10.1007/978-3-319-40585-8; Hardcover ISBN: 978-3-319-40583-4 7. Milne, A., Ray, M., Donnelly, S., Lonbay, S., Montgomery, L., Corradini, F., Șoitu, D., Rossi, E., Riekkinen-Tuovinen, S., Notari, G. & Carter Anand J. (07 Feb 2024): Admission of an older person into a care home in Europe: exploring the dimensions of a ‘Healthy Transition’ and the potential role of social work, <i>European Journal of Social Work</i>, DOI: 10.1080/13691457.2024.2308593; vol 27 Issue 6, pp. 1152-1165 WOS:001158616300001 https://doi.org/10.1080/13691457.2024.2308593; eISSN: 1468-2664; ISSN print: 1369-1457 8. Reichert, S. 2019. <i>The Role of Universities in Regional Innovation Ecosystem</i>; Study of European University Association, p.22. 9. Ricci, A., Sessa, C., Weber, M. ș.a. (2017). <i>New Horizons: Future Scenarios for Research & Innovation Policies in Europe. A report from project BOHEMIA Beyond the Horizon: Foresight in Support of the Preparation of the European Union’s Future Policies in Research and Innovation</i>. Luxembourg: Publications Office of the European Union, ISBN 978-92-79-66614-8 doi: 10.2777/906131 10. Șoitu, D. (2015). Resilience and Vulnerability: Competing Social Paradigms?. <i>Analele Științifice ale Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (serie nouă). Sociologie și asistență socială</i>, tom VIII, no.1, ISSN print 2065-3131, pp.7-14 11. Șoitu, D., Ș. Hošková-Mayerová, F. Maturó (Editors) (2021) <i>Decisions and Trends in Social Systems. Innovative and Integrated Approaches of Care Services</i>. Vol 198, Springer International Publishing, eBook ISBN: 978-3-030-69094-6; Softcover ISBN: 978-3-030-69093-9 DOI: 10.1007/978-3-030-69094-6 12. Thomas, L.D.W., Autio, E. (2020). <i>Innovation Ecosystems in Management: An Organizing Typology</i>. In <i>Oxford Research Encyclopaedia of Business and Management</i>; Oxford University Press: Oxford, UK. 13. UN (2015) <i>Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development</i>. United Nations Sustainable Development Knowledge Platform, Department of Economic and Social Affairs. https://sustainabledevelopment.un.org

14. Vodă, A.I., Bortoș, S., Șoitu, D. (2023). Knowledge Ecosystem: A sustainable Theoretical Approach. *European Journal of Sustainable Development*, Volume 12, Issue 2, June 2023, pp. 47-53; ISSN 2239-5938; DOI: 10.14207/ejsd.2023.v12n2p47; <https://ecsdev.org/ojs/index.php/ejsd/issue/view/51>
15. Kirkwood, T.B.L., Cooper, C.L. (Eds) (2014). *Wellbeing. A Complete reference Guide*, Vol. IV. *Wellbeing in Later Life*, Wiley Blackwell, UK
16. Landry, S., Cooper, C.L. (Eds) (2014). *Wellbeing. A Complete reference Guide*, Vol. 1. *Wellbeing in Children and Families*, Wiley Blackwell, UK
17. Hans, R.G., Klingeman, D. (coord) (2005). *Manual de știință politică*, Polirom, Iasi
18. Pasquino, G. (2002). *Curs de știință politică*, Institutul European, Iași
19. Iliescu, A.P. (2002). *Introducere în politologie*, Editura ALL, București
20. Poede, G., Puha, E. (2004). *Concepte fundamentale în știința politică*, Tipo Moldova, Iasi
21. Fisichella, D. (2007). *Știință politică*, Editura Polirom, Iași
22. Peretz, H. (2002). *Metodele în sociologie. Observația*, Institutul European, (ed. fr. 1998)
23. de Singly, F., Blanchet, A., Gotman, A., Kauffman, J.C. (1998) *Ancheta și metodele ei*, Polirom, Iași.
24. Pitulac, T. (2009). *Sociologia comunității*, Editura Institutul European, Iași.
25. Gheorghiu, M.D. (2007). *Intelectualii în câmpul puterii*, Polirom, Iași.
26. Lamont, M., Molnar, V. (2002). The Study of Boundaries in the Social Sciences, *Annual Review of Sociology*, n° 28, pp. 167-195
27. Tilly, C. (2004). Social Boundary Mechanism. *Philosophy of Social Sciences*, 2 (34), June 2004, pp. 211-236;
28. Tilly, C. (2005). *Identities, Boundaries, and Social Ties*, Paradigm Press.
29. Wimmer, A. (2013). *Ethnic Boundary Making. Institutions, Power, Networks*. Oxford Studies in Culture and Politics.
30. Wirth, L. (1928). *The Ghetto*, University of Chicago, (1st ed.1928).
31. Archibald M. M. (2016). Investigator triangulation: A collaborative strategy with potential for mixed methods research. *Journal of Mixed Methods Research*, 10, pp.228-250.
32. Bazeley P., Kemp L. (2012). Mosaics, triangles, and DNA: Metaphors for integrated analysis in mixed methods research. *Journal of Mixed Methods Research*, 6, pp. 55-72.
33. Begley, C. (1996). Using triangulation in nursing research. *Journal of Advanced Nursing*, 24 (1), pp.122-128.
34. Blaikie, N., Priest, J. (2017). *Social research: paradigms in action*, Polity
35. Bryman A. (2004). *Social research methods* (2nd ed.). Oxford, UK: Oxford University Press
36. Bryman A. (2006). Integrating quantitative and qualitative research: How is it done?. *Qualitative Research*, 6, pp.97-113
37. Creswell J. W. (2015). *A concise introduction to mixed methods research*. Los Angeles, SAGE.
38. Crotty, M. (2003). *The foundations of social research*, SAGE.
39. Denzin, N., (2010). Moments, mixed methods and paradigm dialogue” *Qualitative inquiry*, 16, pp.419-427.
40. Flick U. (1992). Triangulation revisited: Strategy of validation or alternative? *Journal for the Theory of Social Behaviour*, 22, pp. 175-197.
41. Flick, U. (2017). „The Disenchantment of Mixed-Methods Research and Revisiting Triangulation as a Perspective”, *Qualitative Inquiry*, 23, pp. 46-57.
42. Guba, E.G., 1990, *The paradigm dialogue*, SAGE.
43. Tashakkori A., Teddlie C. (2003). The past and the future of mixed model research: From “data triangulation” to “mixed model designs. In Tashakkori A., Teddlie C. (Eds.), *Handbook of mixed methods in social and behavioral research*, pp. 671-701, SAGE.
44. Tashakkori A., Teddlie C. (Eds.). (2010). *The SAGE Handbook of mixed methods in social and behavioral research* (2nd ed.). Thousand Oaks, SAGE
45. Elster, J. *Comportamentul social: fundamentele explicației în științele sociale*. Editura ALL.
46. Frymier, A., & Nadler, M. (2007). *Persuasion: Integrating Theory, Research, and Practice*. Kendall/Hunt Publishing Company.
47. Griffin, E., Ledbetter, A., & Sparks, G. (2019). *A First Look at Communication Theory* (10th edition). McGraw-Hill Education.
48. Hill, B., & Leeman, R. E. (1996). *The Art and Practice of Argumentation and Debate*. Mayfield Pub. Co.
49. Ho, H. L. (2021). The Legal Concept of Evidence. E. N. Zalta (ed.). The Stanford Encyclopedia of Philosophy. <https://plato.stanford.edu/archives/win2021/entries/evidence-legal>.

	<p>50. Noelle-Neumann, E. [1980] (2004). <i>Spirala tăcerii. Opinia publică – învelișul nostru social</i>. Editura Comunicare.ro.</p> <p>51. O’Keefe, D. (2016). <i>Persuasion: Theory and Research</i>. Sage Publications.</p> <p>52. Obadă, D. R., & Fârte, G. I. (2024). <i>Principiile și managementul relațiilor publice</i>. Tritonic.</p> <p>53. Pattee, G. (1920). <i>Practical Argumentation</i>. University of California Libraries.</p> <p>54. Reynolds, R. A., & Reynolds, J. L. (2002). Evidence. In J. P. Dillard, & M. Pfau (eds.), <i>The Persuasion Handbook: Developments in Theory and Practice</i> (pp. 427-444). Sage Publications.</p> <p>55. Ruggeri, K., Stock, F., Haslam, S. A., Capraro, V., Boggio, P., Ellemers, N., ... Willer, R. (2022). Evaluating expectations from social and behavioral science about COVID-19 and lessons for the next pandemic. <i>Center for Open Science</i>. https://doi.org/10.31234/osf.io/58udn.</p> <p>56. Rybacki, K. C., & Rybacki, D. J. (2004). <i>O introducere în arta argumentării: pledarea și respingerea argumentelor</i> (V. Murariu, Trad.) Polirom.</p> <p>57. Toulmin, S. (2003). <i>The Uses of Argument</i>. Cambridge University Press.</p>
REPERE METODOLOGICE** *	Prelegeri, abordări creative de predare și învățare, învățare bazată pe probleme, învățare bazată pe cercetare, gândire critică, lucru în grup, învățare folosind noile media

EVALUARE	metodele	Evaluări dialogale și practice pentru verificarea cunoștințelor și abilităților; Pregătirea și participarea la seminarii și cursuri;
	forme	Evaluare formativă și sumativă
	ponderea formelor de evaluare în formula notei finale	Participare la seminarii și realizarea lucrărilor indicate. Evaluare finală: participarea la examenul final și obținerea a cel puțin 50% din punctaj. Examenul final va consta în cinci lucrări, câte una pentru fiecare parte de curs. Nota finală este media evaluărilor pentru curs și seminar. Pentru partea de curs T10-T12, nota de la seminar reprezintă 30% din nota finală, iar nota pentru lucrarea finală, 70%. Nota de seminar se acordă pe baza prezentării unui referat de seminar, la una din temele T10-T12.
	standardele minime de performanță** **	Realizarea lucrărilor pentru tema de cercetare aleasă. Participarea la examen și obținerea a minim 50% din punctaj pentru fiecare dintre cele cinci părți de curs. Determinarea corectă a diferențelor dintre implicațiile teoretice și practice ale conceptelor din cercetarea de doctorat. Cunoașterea conceptelor fundamentale și a teoriilor; Coerența și relevanța științifică a analizelor și interpretărilor; Capacitatea de a concepe cercetări ale spațiului comunitar; Capacitatea de a analiza și interpreta datele cercetărilor din domeniul comunitar; Capacitatea de a genera strategii și politici de rezolvare a problemelor comunitare.

* obiectivele sunt formulate în funcție de grila competențelor profesionale pentru programul de studii

** la nivel de descriptor

*** strategia didactică, materiale, resurse

****raportate la competențele formulate la Obiective sau la Standardele minime de performanta din grila 1L/1M după caz

Data completării
10.09.2025

Semnătura titularului de curs
PROF.UNIV.DR. DANIELA ȘOITU,
PROF.UNIV.DR., . GEORGE POEDE
PROF.UNIV.DR. MIHAI DINU GHEORGHIU
PROF.UNIV.DR. GHEORGHE ILIE FARTE
PROF.UNIV.DR. DANIELA COJOCARU

Semnătura titularului de seminar
PROF.UNIV.DR. DANIELA ȘOITU
PROF.UNIV.DR. GEORGE POEDE
PROF.UNIV.DR. MIHAI DINU GHEORGHIU
PROF.UNIV.DR. GHEORGHE ILIE FARTE
PROF.UNIV.DR. DANIELA COJOCARU

Data avizării în departament
25.09.2025

Semnătura Directorului Școlii Doctorale,
Prof.univ.dr. Nicolae Râmbu